

RECENSION

Ellar Coltrane och Ethan Hawke i *Boyhood*

Boyhood

Originaltitel: **Boyhood**
Svensk titel: **Boyhood**
Regi: **Richard Linklater**
Producenter: **Richard Linklater, Jonathan Sehring, John Sloss, Cathleen Sutherland**
Manus: **Richard Linklater**
Foto: **Lee Daniel, Shane F. Kelly**
Roller: **Ellar Coltrane, Patricia Arquette, Ethan Hawke, Lorelei Linklater, Elijah Smith, Marco Perella m fl**
Längd i tid: **2 tim 45**
Censur: **från 7 år**
Distributör: **United International Pictures AB (UIP)**

Boyhood visar den unge Masons resa från pojke till ung man på ett oerhört intressant och ovanligt sätt. Istället för att använda olika skådespelare för rollfigurers olika åldrar, som är hur det brukar se ut i filmer, så har denna film spelats in i omgångar, med samma skådespelare, över en tidsperiod på 12 år. Ett faktum som ger filmen en sällsynt känsla av autenticitet som ett dokument som fångar tidens gång.

Filmens speltid, på nära tre timmar, flyger förbi och dialog och visuella detaljer fångar, på unika sätt, tidens gång och hur den förändrar både människors attityder och kroppar. Ett fläckfritt musikurval, med låtar som fick stor populärkulturell genomslagskraft när de släpptes, signalerar smart att filmen hoppar framåt i tiden och är ett, av många, grepp som pekar mot ett filmskapande där varje detalj är viktig för att skapa en helgjuten helhet.

Filmens fiktion förgylls av den dokumentärkänsla som sättet som filmen har spelats in på ger, en estetik som är väldigt svårt att härma

och som har krävt ett enormt engagemang från alla medverkande. Regissören och manusförfattaren Richard Linklater har alltid varit en auteur som vågar ta risker utan att tappa bort sig i sina experiment. *Boyhood* placerar sig i den absoluta toppen av hans många fina filmer, tillsammans med så underbara verk som *Bara en natt* (1995), *Dazed and Confused* (1993) och *Waking Life* (2001).

Filmerna heter *Boyhood*, och sätter en pojke i centrum, men innehåller också en rad riktigt bra kvinnliga rollfigurer. Som t.ex. Masons syster Samantha, spelad av Richard Linklaters dotter Lorelei, som vi också får se växa upp. Man kan bara hoppas att vi, om tolv år, får uppföljaren *Girldom*, kanske i regi av far och dotter Linklater?

Ellar Coltrane, i huvudrollen, är en uppenbarelse som säkert kommer att få en fin framtid som skådespelare. Ethan Hawke, som alltid blir lite bättre när han samarbetar med Linklater, och Patricia Arquette axlar rollerna som föräldrarna perfekt och bidrar med den kontinuitet som behövs som kontrast till de yngre skådespelarnas mer skiftande utseenden och rollprestationer.

Boyhoods handling är intressant all daglig, det är ett genidrag att undvika sentimentalitet och överdramatisering och istället fokusera en familj som är som vilken som helst. På det sättet blir filmen en verkligt djuplodande och allmängiltig analys av att växa upp i vår tid och i vår (väst)värld. Rollfigurerna är så enormt intressanta inte för att de är så speciella, som protagonister i filmer så ofta utmålas vara, utan för att de är som vilka som helst, något som i sin tur, paradoxalt nog, gör dem väldigt speciella. Precis som verkliga människor, som både hjälper och stjälp sig själva och varandra vi olika tillfällen i livet, så är *Boyhoods* rollfigurer samtidigt protagonister och antagonister.

"Jag vill se om den, nu" är inte ofta den första tanken man har efter att ha sett en dialogtung film på nästan tre timmar, det var dock så jag kände när *Boyhoods* sista bildruta visats. Chansen är stor att ni kommer att känna likadant.

Martin Memet Könick

FILMRUTAN